

Sygn. akt: WZ 15/15

POSTANOWIENIE

Dnia 20 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Buliński

w sprawie ppłk. rez. M. W. oskarżonego z art. 258 § 1 k.k., art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 20 października 2015 r., zażalenia obrońcy oskarżonego M. W. na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 sierpnia 2015 r., sygn. akt So 10/15 w przedmiocie właściwości sądu

p o s t a n o w i ł

zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

W dniu 21 sierpnia 2015 r. do Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu wpłynął wniosek obrońcy oskarżonego M. W. o przekazanie przedmiotowej sprawy, na podstawie art. 647 § 1 i 3 k.p.k., do rozpoznania przez właściwy rzeczowo i miejscowo sąd powszechny.

Autor wniosku uzasadnił to tym, że sprawa obejmuje 5 osób, cztery osoby to cywile, a jego mandant w tej chwili nie jest już żołnierzem służby czynnej.

Na posiedzeniu w dniu 19 sierpnia 2015 r. w przedmiocie przygotowania do prowadzenia rozprawy w trybie art. 349 § 1 k.k., Wojskowy Sąd Okręgowy w Poznaniu postanowił nie przekazywać niniejszej sprawy sądowi powszechnemu, tj.

Sądowi Okręgowemu w Gdańsku. Decyzje tę uzasadnił tym, że dobro wymiaru sprawiedliwości sprzeciwia się takiemu przekazaniu.

W dniu 24 sierpnia 2015 r. obrońca oskarżonego złożył na to postanowienie zażalenie zarzucając temuż orzeczeniu obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na jego treść, a to art. 647 § 3 k.k. oraz art. 647 § 1 pkt 1 lit. b, art. 94 k.p.k. oraz błąd w ustaleniach faktycznych poprzez niesłuszne uznanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga, aby sprawa niniejsza była rozpoznana przez sąd wojskowy.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Bezsporne jest, że ppłk. rez. M. W. został oskarżony o popełnienie pięciu przestępstw z art. 258 § 1 k.k., z art. 231 § 2 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i z art. 228 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.. W czasie popełnienia zarzucanych czynów oskarżony zajmował stanowisko Szefa Wydziału [...] w G.. Zatem został on oskarżony o popełnienie przestępstw podczas pełnienia służby wojskowej i w związku z pełnieniem obowiązków służbowych, tym samym sprawa ta podlega właściwości sądów wojskowych zgodnie z art. 647 § 1 pkt 1 c k.p.k. Sprawy o przestępstwa wymienione w art. 647 § 1 k.p.k., zgodnie z § 2 tegoż artykułu nie przestają podlegać orzecznictwu sądów wojskowych, mimo zwolnienia żołnierza z czynnej służby wojskowej.

W świetle powyższego trafne jest rozstrzygnięcie Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu o nie przekazaniu sprawy sądowi powszechnemu, natomiast błędne jest uzasadnienie tego stanowiska Sądu. W oparciu o art. 647 § 3 k.p.k., sąd może przekazać sprawę w razie zwolnienia żołnierza z czynnej służby wojskowej sądowi powszechnemu, jeżeli dobro wymiaru sprawiedliwości temu się nie sprzeciwia. Przekazanie takie może jednakże dotyczyć spraw, o których mowa w § 1 pkt 1 lit. b lub d art. 647 k.p.k.

Przedmiotowa sprawa w tym katalogu się nie mieści, gdyż dotyczy sprawy, o której mowa w § 1 pkt 1 lit. c, przekazanie takiej sprawy w oparciu o § 3 art. 647 k.p.k. jest niedopuszczalne.

Na marginesie podkreślić należy, że powołane orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Katowicach (II AKz 163/11 z dnia 23 marca 2011 r., Lex 846500) dotyczy sprawy, która nie mieści się w katalogu spraw określonych w art. 647 § 1 pkt 1 lit. c, co Sąd ten podkreślił stwierdzając, że jego orzeczenie dotyczy sytuacji, gdy żołnierz czynnej służby wojskowej dopuszcza się przestępstwa pospolitego, gdy nie wykonuje on nałożonych obowiązków służbowych, lecz w okresie przerwy w wykonywaniu tych obowiązków, bądź niezależnie od nich.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.